Сурма грає, в ряд ставай!
Червоніє ленти цвіт.
Позір молод хлопче май!
Вправо! Вліво! Січ в похід!

Маршерують, піснь лунає,
Підоймає в жилах кров,
В такт оден всім серце грає,
Спільна думка морщить бров.

В'ються наче довгий змій,
Курінь в похід! Крок держи!
Мов герої йдуть на бій
Та не крови, не з людьми.

Як ударить дзвін тривогу,
Як затліє стріха хат,
Линуть хлопці на підмогу,
Чи там ворог, чи там брат.

Наче в танець Січовик
У огнисту скаче піч,
Бо до жару з діда звик,
Бо страху не знає "Січ".

А за труд свій, за посвяту,
Лаврів слави не беруть.
Бо найкращу дасть їм плату
Власне серце, власна грудь.